

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120202021
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4120202021.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, Nitra ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka - C. A. D., E. B., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX F. XXX a otec - G. H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I., J. XX, zastúpený Advokátskou kanceláriou Stoklasa & Stoklasová s.r.o., so sídlom v Nitre, Farská 25, o návrhu otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. mája 2021, č. k. 11P/35/2020-128, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (Okresný súd Nitra) rozsudkom zo dňa 28. mája 2021, č. k. 11P/35/2020-128 pri právnom posúdení podľa § 26, § 24 ods. 2, 4, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 1 až 6, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine zamietol návrh otca na zverenie maloletej A. B., nar. XX.X.XXXX do striedavej osobnej starostlivosti (ďalej iba „SOS“) rodičov maloletého dieťaťa (I. výrok), upravil styk otca s maloletou A. B., nar. XX.X.XXXX tak, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletou dcérou každý páry týždeň v príslušnom kalendárnom roku od štvrtka do bezprostredne nasledujúceho pondelka a každý nepárny týždeň v príslušnom kalendárnom roku od stredy do bezprostredne nasledujúceho štvrtka, pričom maloleté dieťa na styk vyzdvihne v školskom zariadení, ktoré maloleté dieťa navštevuje a maloleté dieťa odovzdá do školského zariadenia, ktoré maloleté dieťa navštevuje (II. výrok), upravil styk otca s maloletou počas letných školských prázdnin a to tak, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletou A. B. počas letných školských prázdnin v každom kalendárnom roku od 15.7. do 31.7. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. 19.00 hod. a od 16.8. do 30.8. príslušného kalendárneho roka od 9.00 hod. 19.00 hod. (III. výrok), rozhodol, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletou A. B. počas jarných školských prázdnin každý páry kalendárny rok od prvého dňa jarných školských prázdnin od 9.00 hod. do posledného dňa jarných školských prázdnin do 15.00 hod. (IV. výrok), ďalším výrokom rozhodol, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletou A. B. počas veľkonočných prázdnin každý páry kalendárny rok od Veľkonočnej nedele od 9.00 hod. do bezprostredne nasledujúceho utorka do 15.00 hod. (V. výrok). Otec dieťaťa je ďalej oprávnený stretávať sa s maloletou A. B. počas vianočných sviatkov v každom nepárnom kalendárnom roku od 23.12. 15.00 hod. do 24.12. 18.00 hod., v každom párnom kalendárnom roku od 24.12. 18.00 hod. do 25.12. 18.00 hod., v každom nepárnom kalendárnom roku od 28.12. 15.00 hod. do 2.1. nasledujúceho kalendárneho roka do 18.00 hod. (VI. výrok). Uložil povinnosť matke maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť (VII. výrok), uložil povinnosť matke maloleté dieťa v určenom čase pred miestom bydliska dieťaťa odovzdať

otcovi dieťaťa a v určenom čase maloleté dieťa pred miestom bydliska dieťaťa prevziať od otca dieťaťa späť (VIII. výrok). Otcovi uložil povinnosť maloleté dieťa v určenom čase pred miestom bydliska dieťaťa prevziať od matky dieťaťa a v určenom čase maloleté dieťa pred miestom bydliska dieťaťa odovzdať matke späť (IX. výrok). Zamietol návrh otca dieťaťa na zníženie výživného zo strany otca na maloletú A. B. zo sumy 200 eur mesačne na sumu 100 eur (X. výrok). O trovách konania rozhodol, tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (XI. výrok).

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že mu bol dňa 10.2.2020 doručený návrh otca maloletého dieťaťa na zverenie maloletej A. B. do SOS rodičov maloletého dieťaťa. Otec maloletého dieťaťa v tomto smere požadoval, aby súd zmenil doterajší rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 11Pc/3/2018-425 z 9.10.2018 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoP/4/2019-569 zo dňa 24.4.2019 tak, že maloletú A. B., nar. XX.X.XXXX zveruje do SOS otca G. H. C., nar. XX.XX.XXXX a matky C. A. D., nar. X.X.XXXX. Zároveň požadoval, aby striedavá osobná starostlivosť bola realizovaná tak, že otec dieťaťa bude oprávnený sa s maloletou A. stretávať každý páry týždeň v čase od pondelka od 15.00 hod. do bezprostredne nasledujúceho pondelka do 15.00 hod. s tým, že otec maloletú v párnom týždni prevezme v pondelok o 15.00 hod. v školskom alebo v predškolskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje a matka maloletú prevezme v tomto zariadení v nepárnom týždni v pondelok o 15.00 hod., kedy začína plynúť jej osobná starostlivosť. V prípade, ak dieťa nebude v predškolskom alebo školskom zariadení, preberanie prebehne v mieste bydliska toho rodiča, ktorý má práve dieťa v osobnej starostlivosti. Otec dieťaťa v jeho návrhu tiež uviedol, že on bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú počas letných prázdnin, taktiež počas jarných prázdnin, ako aj vianočných a veľkonočných sviatkov. Požadoval tiež, aby bol oprávnený s maloletou sa stretávať v deň jej narodením.

Súd v danej právnej veci s prihliadnutím na doterajší vývoj stavu pomerov u rodičov maloletej, ako aj samotnej maloletej konštatuje stav, že rodičia maloletej ako ani samotná maloletá, ešte nie sú pripravení na formu realizácie SOS o ich maloletú dcéru A. B.. Je nesporné, že obidvaja rodičia sa dokážu o maloletú postarať a majú pre ňu pripravené reálne zázemie a bezpečie a to každý z rodičov v ich samostatnej domácnosti, v ktorej žijú s ich novými partnermi. Otec maloletej žije s jeho terajšou priateľkou a matka maloletej žije s jej terajším manželom a ďalšími dvoma deťmi, o ktoré sa spoločne s manželom starajú. V rámci konania v tejto právnej veci si každý z rodičov maloletej zabezpečil nové bývanie a to tak, že otec maloletej žije v rodinnom dome na K. L. I. s jeho terajšou partnerkou a v uvedenom dome obývajú spolu samostatnú časť domu. Matka dieťaťa žije s jej manželom a tromi deťmi v obci F. v rodinnom dome. Maloletá navštevuje MŠ v F. a nemá problém toto predškolské zariadenie navštevovať, zvykla si na kolektív detí a personál uvedeného predškolského zariadenia. V súčasnej dobe dochádza k tomu, že maloletú preberá zo školského zariadenia aj otec dieťaťa a taktiež aj matka dieťaťa. Otec považuje stav u maloletej dcéry A. za taký, že podľa neho maloletá dokáže fungovať formou SOS. Matka v súčasnej dobe ešte nevníma stav u maloletej A. tak, že by táto bola schopná byť s otcom počas celého týždňa v rámci otcom dieťaťa prezentovaného návrhu na SOS u maloletej, ktorú otec maloletej v súčasnej dobe preferuje. Dieťaťu sú aktuálne dostupní obaja rodičia, maloletá je vo svojom už predškolskom veku viazaná stále viac na matku, ktorá u nej predstavuje stále prioritnú vzťahovú osobu. Osoba otca je aktívne vnímaná zo strany A. a maloletá tiež pozitívne vníma partnerov jej rodičov, ktorých pozná, keďže títo žijú v jednej domácnosti, aj čo sa týka aj partnera matky /manžela matky dieťaťa/ a tiež čo sa týka partnerky otca maloletej. Maloletá partnerov jej rodičov vníma pozitívne a zaraďuje ich do svojho života. Nemožno konštatovať, že jeden alebo druhý rodič v prípade A. by boli pre ňu zlými rodičmi. Maloletá je evidentne zaťažovaná danou situáciou jej oboch rodičov, ktorí nevedie prísť ku kompromisu, ktorý by mal rešpektovať najlepší záujem mal. dieťaťa. V konečnom dôsledku i s dieťaťom a rodičmi spolupracujúca psychologička poukázala na to, že SOS u maloletej v súčasnej dobe je pre maloletú zaťažujúca a samotná SOS pre aktuálne vývinové obdobie maloletej SOS vhodná nie je. Je možno dôvodné, aby samotní rodičia ich rodičovský vzťah niekam konkrétne posunuli, vytvárali v ňom priestor na kvalitnú komunikáciu, ktorú by mala možnosť pozitívne vnímať aj samotná maloletá. Dieťa hodne má právo na to, aby sa jej dostávala výchova zo strán oboch rodičov, a to to v súčasnej dobe naplnené je. Aby sa tak dialo pravidelne bolo dôležité a nutné upraviť styk otca so A. počas kal. týždňa, rovnako i v období školských prázdnin, vianočných a veľkonočných sviatkov, ako vo vyplýva už zo samostatného rozhodnutia súdu. Preberanie a odovzdávanie mal. dieťaťa samozrejme majú v rukách obaja rodičia dieťaťa a je potrebné, aby aj v rámci času, ktorý nastal v tomto konaní zisťovali priebežne názor

maloletej v rámci ich spoločnej prítomnosti, aby poznali aj skutočné stanovisko mal. dieťaťa, ako aj jeho odôvodnenie. Spoluúčasť rodičov dieťaťa ako aj jeho účasť na tejto téme je veľmi potrebná a zároveň aj nezanedbateľná. Vyžaduje aj do budúcnosti formu odbornej pomoci pre zainteresovaných rodičov. U dieťaťa priebežné zisťovanie jeho názoru subjektom, ktorý doteraz na práci s rodinou participoval a ktorý môže byť i naďalej pre rodičov a i dieťa prínosný. V konečnom dôsledku súd zamietol návrh otca dieťaťa, ktorým v tomto konaní požadoval znížiť výživné z jeho strany na maloletú dcéru A. zo sumy 200 eur mesačne, ktorá bola v minulom období určená na maloletú rozhodnutím súdu. Vzhľadom k vývoju stavu pomerov u maloletej, ktorá je staršia a navštevuje MŠ, potrebuje uspokojovať odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré súvisia s jej rastom a vývojom. Vznikom týchto dôvodov súd nepovažoval návrh otca na zníženie výživného za dôvodný. Postupom času bude i samotná A. vnímať čoraz viac ten stav, ktorý existuje medzi jej rodičmi. Výchova maloletej by sa preto mala sústrediť aj na túto stránku problematiky zo strany rodičov tohto dieťaťa. Dieťa ako A. má už svoj určitý názor, požiadavky i predstavu, a preto s ňou často treba hovoriť, a to z úrovne oboch rodičov v nerušivom prostredí, za jej prítomnosti, otvorene a konkrétne k veciam, ktorým dokáže aj maloletá rozumieť. Samotná maloletá tiež môže prísť s podnetmi, ktoré bude u rodičov očakávať, mala by mať priestor samotným rodičom vyjadriť svoj názor ako si práve ona, o ktorú sa v tomto konaní jedná niečo konkrétne ako dcéra jej rodičov praje. Jej názor by mali rodičia dôsledne počúvať a zaoberať sa ním, prípadne ho konzultovať či už s RPPS alebo subjektom Familiam, ktorý vie byť vývoju situácia jednoznačne nápomocný, aby sa predišlo zlým rozhodnutiam. Spolupráca rodičov dieťaťa a maloletej by mala jednoznačne pokračovať, aby maloletá bola postavená do pozície, kedy aj ona sama bude mať informáciu o stave, ktorý sa jej týka, o tom, čo sa ohľadom nej deje, aby primerane jej veku vedela jednoznačne vyjadrovať svoj názor priamo jej rodičom, ktorí majú možnosť tento následne konzultovať s odborníkmi v danej oblasti s nastavením jasných pravidiel, prečo určité veci áno ale aj prečo určité veci ešte nie. Kvalita rodičovského vzťahu je nateraz v rukách rodičov dieťaťa a treba dať šancu obom, aby urobili pre dcéru spoločne to najlepšie.

Proti tomuto rozsudku v časti výrokov V. a VI. podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletej. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v napadnutej časti a vydal rozsudok v nasledovnom znení: V. Súd neupravuje styk otca s maloletou A. B. počas veľkonočných sviatkov. VI. Otec je oprávnený sa stretávať s maloletou A. počas vianočných sviatkov vždy v páry rok od 24.12 do 25.12. vrátane a nepárny rok od 31.12. do 01.01. vrátane nasledujúceho roku a to od 10.00h počnúc prvého dňa do 18:00h posledného dňa.

Nesúhlasí s výrokom V. napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že pre ich rodinu majú Veľkonočné sviatky náboženský rozmer a naopak v rodine otca tomu tak nie je. Uviedla, že ak by maloletá A. opúšťala rodinu v nedeľu ráno o 9hod., narušil by sa tým celý priebeh slávenia týchto sviatkov vrátane oslavy Veľkonočnej nedele. Z uvedeného dôvodu navrhuje, aby veľkonočné prázdniny neboli súdnym rozhodnutím nijako upravené a navrhuje, aby bol ponechaný režim striedania párneho a nepárneho týždňa v zmysle výroku II. napadnutého rozsudku.

Matka podala odvolanie aj proti výroku VI. napadnutého rozhodnutia, pričom svoj nesúhlas odôvodnila najmä tým, že si nevie predstaviť zorganizovanie odovzdávania dieťaťa otcovi v Nitre. Uviedla, že Vianoce trávajú v kruhu rodiny u starých rodičov raz vo Veľkom Krtíši inokedy na Orave a o 18tej hodine sa schádzajú celá rodina ku slávnostnému stolu. Taktiež dôvodila tým, že pre maloletú A. by bolo z emočného hľadiska náročné v deň Vianoc o 18:00 hod odchádzať od rodiny a súrodencov do druhej domácnosti. Vzhľadom na uvedené matka navrhuje, aby bol tento výrok nahradený výrokom predošlého súdu.

K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletej. Nie je mu zrejmé, aký by malo význam v kontexte dôvodov uvedených matkou, ak by bol aj počas veľkonočných prázdnin ponechaný režim striedania párneho a nepárneho týždňa podľa výroku II. rozsudku, nakoľko tento režim nevylučuje to, že práve veľkonočná nedeľa a veľkonočný pondelok pripadnú práve na obdobie, počas ktorého má mať A. v starostlivosti otec. Režim podľa výroku II. rozsudku upravuje „bežný rok“, mimo obdobia sviatkov a prázdnin, ktoré sú práve špecificky riešené v nasledujúcich výrokoch rozsudku. Je to zrejmé už aj z konštrukcie výroku II., kedy si rodičia A. odovzdávajú a vyzdvihujú v školskom zariadení, čo zjavne počas

prázdnin a sviatkov ani nie je možné. Režim striedania prázdnin počas párných a nepárných rokov u oboch rodičov zabezpečuje vyvážené postavenie oboch rodičov aj záujmov dieťaťa a nie je dôvod, pre ktorý by mohol byť považovaný za nevyhovujúci, neracionálny alebo nespravodlivý.

Uviedol, že ním realizovaná starostlivosť nespochybňuje ani žiadnym spôsobom neobmedzuje vierovyznanie A., sám je veriacim človekom a spoločne realizované aktivity toto rešpektujú. Podotýka, že vo svojom návrhu na začatie konania požadoval osobnú starostlivosť vo väčšom rozsahu, než v akom bola určená v rozsudku, pričom (hoci proti rozsudku nepodal odvolanie) za správnu považuje úpravu, podľa ktorej otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú počas veľkonočných sviatkov každý nepárny rok od Veľkonočného štvrtka od 09.00 hodiny do prvého dňa vyučovania po veľkonočných prázdninách do 08.00 hodiny.

V ďalšom bode sa otec maloletej vyjadril k matkinmu nesúhlasu vo vzťahu k VI. výroku napadnutého rozhodnutia. Uviedol, že doterajší režim nemožno považovať za „zaužívaný“, nakoľko s ním nesúhlasil a aj táto skutočnosť sa premietla do jeho návrhu na zmenu úpravy práva a povinností. Ak matka odkazuje na „predošlý súd“, zrejme má na mysli rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 17CoP/4/2019 zo dňa 24. 04. 2019, ktorým odvolací súd v časti výroku VII. potvrdil rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 11Pc/3/2018-425 z 09. 10. 2018. Výrokom VII. súd v tomto konaní určil styk otca s maloletou A. počas vianočných sviatkov a nového roku tak, že v páry rok v čase od 24. 12. do 25. 12. od 10.00 hod. prvého dňa do 18.00 hod. druhého dňa bude maloletá A. u otca a nepárny rok sa styk uskutoční od 31. 12. do 01. 01. nasledujúceho roka v rovnakom časovom intervale. Je potrebné si uvedomiť, že výrokom VI. rozsudku upravené obdobie spadá do obdobia časovo pomerne rozsiahlych prázdnin, počas ktorých rodičia plánujú pre dieťa aj ďalšie aktivity - výlety, pobyty na horách a pod. Zvažovať komplexnejšie riešenie úpravy tohto obdobia, je preto podľa názoru otca absolútne opodstatnené. Podotkol, že vo svojom návrhu požadoval osobnú starostlivosť v režime vianočných sviatkov a prázdnin vo väčšom rozsahu, než v akom bola určená v rozsudku, pričom (hoci proti rozsudku nepodal odvolanie) za správnu považuje úpravu, podľa ktorej otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú počas vianočných sviatkov každý páry rok posledného dňa vyučovania pred vianočnými prázdninami od 15.00 hodiny do 29. 12. do 9.00 hodiny a každý nepárny rok od 29. 12. od 09.00 hodiny do prvého dňa vyučovania po vianočných prázdninách do 08.00 hodiny s tým, že otec maloletú vyzdvihne v bydlisku matky a následne po vianočných prázdninách ju privedie do školského a predškolského zariadenia, odkiaľ ju vyzdvihne ten z rodičov, ktorý má práve vykonávať osobnú starostlivosť o maloletú.

Nad rámec vyjadrenia k odvolaniu matky proti rozsudku otec uviedol, že stále považuje zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, tak, ako to navrhoval, za najlepší záujem A.. Napriek skutočnosti, že tento návrh otca súd výrokom I. rozsudku zamietol a otec nepodal proti rozsudku odvolanie, otec podotkol, že odvolací súd môže podľa § 40 Civilného mimosporového poriadku aj bez návrhu prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac než čoho sa domáhajú aj vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu, pričom podľa §65 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. Rozhodnutie otca dieťaťa nepodať odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie tak nebráni inej úprave styku, než ktorú zvolil súd prvej inštancie. Skutočnosť, že rozšírená forma styku A. prospieva, vyplýva aj z už uskutočneného styku v novom režime, kedy si otec na základe dohody s matkou rozdelili prvý mesiac letných prázdnin, kde sa styk s otcom realizoval nepretržite 19 dní od 15. 07. do 02. 08., pričom A. si toto obdobie užívala bez stresu z častejšieho odovzdávania, zblížila sa viac aj so starou mamou, otec na ňu mohol oveľa viac výchovne a edukačne vplývať, učili sa hrať tenis, bedminton, jazdu na kolečkových korčuľoch, absolvovali v tomto termíne aj dovolenku pri mori, kde ju otec naučil plávať, skok do vody a potápať sa. Otec intenzívne podporuje A. v jej rozvoji, dôkazom čoho je aj záujem o krúžok tenisu či modernej gymnastiky. Je zjavné, že intenzívnejšia forma osobnej starostlivosti zodpovedajúca striedavej osobnej starostlivosti by tak bola v najlepšom záujme A..

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky taktiež vyjadril. Stotožňuje sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pričom navrhuje, aby odvolací súd odvolanie matky zamietol a napadnutý rozsudok potvrdil

ako vecne správny. V podanom vyjadrení odkazoval na názor, ktorý prezentoval na súdnom pojednávaní dňa 28. 05. 2021 na OS v Nitre.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP, neviazaný pritom odvolacími dôvodmi v zmysle § 66 CMP, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k tomu záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Napriek tomu, že matka svojím odvolaním napadla iba výroky V. a VI. rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd vzhľadom na charakter tohto konania a obsah ust. § 65 CMP preskúmaval napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch I. až XI., a preto rozhodol o jeho potvrdení v celku a nie iba v napadnutých výrokoch V. a VI.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Odvolací súd viazaný svojou zákonnou povinnosťou skúmania, či napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nebol vydaný v konaní trpiacom niektorou z väd zakotvených v ust. § 389 ods. 1 CSP, dospel k tomu záveru, že ani jednou z tu uvedených väd napadnutý rozsudok netrpí, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o podanom návrhu otca v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý následne aj správne posúdil podľa ním odcitovaných ustanovení Zák. o rodine. Pokiaľ ide o hodnotenie vykonaných dôkazov, tu prvoinštančný súd dodržal spôsob ich hodnotenia podľa § 191 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 CSP, t. j. jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že správne rozhodol súd prvej inštancie pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletou počas veľkonočných prázdnin a počas vianočných sviatkov. Odvolací súd poukazuje na správne dôvody súdu prvej inštancie, pričom nezistil dôvody na úpravu styku tak, ako ich prezentuje v podanom odvolaní matka maloletej. Najideálnejším spôsobom úpravy styku rodiča s dieťaťom je dohoda rodičov, táto najlepšie môže vystihnúť všetky potreby maloletého dieťaťa, pokiaľ k takejto dohode nedôjde, rozhoduje súd, ktorý zohľadní najlepší záujem maloletého dieťaťa, čím sa aj súd prvej inštancie spravoval. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že rodičovské práva a povinnosti patria v rovnakej miere obom rodičom, pričom jedným

z rodičovských práv je aj právo rodiča podieľať sa na výchove svojho dieťaťa. V danom prípade otec, ktorý nemá zverenú mal. A. do osobnej starostlivosti, toto právo realizuje z časti aj prostredníctvom upraveného styku s týmto dieťaťom.

Na margo upravenej frekvencie a styku otca s mal. A. je potrebné uviesť, že prvoinštančný súd v rámci výroku II. napadnutého rozsudku správne upravil styk počas bežného roka, t. j. mimo obdobia sviatkov a prázdnin, ktoré potom špecificky upravil v nasledujúcich výrokoch rozsudku.

Záverom odvolací súd dodáva, že takéto rozhodnutie nie je nemenné, v prípade zmeny pomerov je možné upraviť styk tak, aby zodpovedal potrebám maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní o úprave styku nie je možné prihliadať výlučne iba na predstavy a pocity rodičov maloletého dieťaťa, pretože záujem maloletého dieťaťa je nad uvedenými skutočnosťami prvoradý. V kontexte uvedeného odvolací súd podané odvolanie matky vyhodnotil za neopodstatnené a rozhodol o ňom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).